

[Schmidt.]

Udvalg om saa blot ind i en Fristelse til at lade sig paavirke af nationale Hensyn. Det vil være rigtigt at lade den tyske Befolkning være repræsenteret i disse Udvalg, og det ligger nær, fordi de tyske Landbrugsorganisationer nu er indgaaet som Led i de danske Landbrugsorganisationer. Derfor er det ogsaa nemt at lade Repræsentanter for de tyske Landbrugs-sammenslutninger medvirke. Jeg benytter denne Lejlighed til at sige, at vi ikke har frafaldet vort Krav om at blive repræsenteret ogsaa i det sønderjydske Jordudvalg, hvad vi jo ikke er. Med disse Bemærkninger vil jeg trods mine Forbehold anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Hans Hansen: Det, der danner Baggrunden for dette Lovforslag, er jo den nuværende Krise; det er vistnok alle enige om. Det er ganske klart, at naar Systemet har udviklet sig saaledes, at Prioritetsgælden er tredoblet gennem 20 Aar og samtidig Skatterne femdoblet, saaledes at Situationen er den, at ingen af Delene kan forøges, melder Kritikken udefra af dette System sig af sig selv, og det saa stærkt, at det kun bliver et Tidsspørgsmaal, hvornaar det bryder sammen. Ved det foreliggende Lovforslag om at yde 10 Mill. Kr. af Statens og Fællesskabets Midler, hvorom det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen i øvrigt udtalte, at det var problematisk, om denne Foranstaltning blev til Skade eller til Gavn, er der efter min Anskuelse en Fare. Maaske vil den i første Øjeblik rent psykologisk virke som en Stimulans, og jeg skal heller ikke benægte, at den kan have Betydning for de enkelte, der faar Del i dette Beløb, men i øvrigt tror jeg, den vil virke som en Narresut for Erhvervslivet. Hvis Staten virkelig skulde hjælpe, vilde det dreje sig om ganske anderledes Beløb. Det drejer sig, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal Gang paa Gang har fremhævet, under den forhaandenværende Situation om en Mindreindtægt for Landbruget af op imod 300—400 Mill. Kr. Det er ganske klart, at naar vi ikke mere kan laane, maa vi ud fra hele den socialistiske Opfattelse, at det er Statens Pligt at træde til, som i saa høj Grad har præget Venstrepartiet ved dets Forelæggelse af dette Lovforslag, tage Konsekvensen, naar man ikke tror, Erhvervslivet kan klare sig selv. Det, man efter min Mening burde gøre, var at skride ind overfor den passive Kapi-

tal, overfor Prioriteterne, medens der her kun aabnes Adgang til, at de nødstedte ved en Akkordordning kan af finde sig overfor den ansvarlige Kapital. Jeg tror ikke, at det er muligt, at man ad den Vej kan komme nogen Vegne, og i det Lovforslag, som jeg haaber om faa Dage bliver behandlet her, og som vi fra vor Side har stillet, vil jeg tro, at der er taget anderledes dybtgaaende Forholdsregler mod den forhaandenværende Krise. Det foreliggende Lovforslag kan efter min Mening ikke gavne, det kan i Virkeligheden kun skade og maaske give en Slags Morfinindsprøjtning i Øjeblikket, saa man forhindrer den Løsning, der er uomgængelig nødvendig. Vi vil fra vor Side ikke tage Ansvaret for en halv Foranstaltning, men da vi paa den anden Side maa erkende, der er en Krise, maa vi overlade til dem, der har Ansvaret for denne Krise gennem hele vor Skattepolitik, at tage Ansvaret for, hvad der er sket. Vi for vor Del fralægger os Lod og Del deri og undlader at stemme ved Afstemningen over dette Lovforslag.

Holdgaard: Jeg skal ikke beskæftige mig med det ærede Medlem Hr. Hans Hansens Udtalelser. Det er jo det sædvanlige Standpunkt, hans Parti indtager, og man kan vel ogsaa som Regel være klar over, at man ikke er udsat for at komme galt af Sted, naar man aldrig blander sig i nogen Ting.

Naar jeg maa anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag, er det, fordi jeg mener, netop i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at det ved de Ændringer, vi har faaet indført, er betydelig forbedret. Det er jo i og for sig gennemgribende Ændringer, og det er mange Ændringer. Der er vedtaget 21 Ændringer i et lille Lovforslag paa 8 Paragraffer, og af disse 21 Ændringer er de 14 tiltraadt af Forslagsstillerne selv, hvilket vel nok er en Borgen for, at det ikke er saa helt galt. Derfor forstaar jeg meget vel, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ogsaa til sidst anbefalede at stemme for Lovforslaget. Jeg tror i Virkeligheden, at det Lovforslag, der her foreligger, i det store og hele opfylder de Krav, man kan stille til en Akkordordning, naar man ikke vil gaa til en Tvangsakkordlovgivning.

Saa vil jeg gerne til Slutning sige til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, at hans Udtalelser her i Dag forbavsede mig overordentlig meget. Det ærede Medlem advarede stærkt imod, at man gik ind